

## Arrest

nr. 56 646 van 24 februari 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 hebben ingediend tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die loco advocaat R. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1 Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas inzake verzoekster X als volgt:

*"U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 4 november 1976 in de Tsjetsjeense stad Gudermes, waar u ook uw propiska had.*

*Sinds 1996 had u een eigen apotheek, van waaruit u samen met uw oom, V.(...) O.(...), rebellen hielp.*

*Op 24 juni 2002 huwde u officieel met X (O.V. X) in Gudermes.*

*Uw problemen begonnen nadat uw oom, V.(...) O.(...), op 14 februari 2002 vermoord werd wegens zijn hulp aan de rebellen. Aangezien u de rebellen eveneens geholpen had, was het nadien voor u te gevaarlijk om zelf nog in de apotheek te staan, maar u bleef de rebellen wel steunen.*

*In maart 2008 kwamen drie kadyrovtsy bij u thuis langs met de mededeling dat een kadyrovets, u weet niet precies wie, met uw oudste dochter wilde huwen. De man had al een vrouw en drie kinderen, dus ging u hier niet mee akkoord. Twee dagen later kwamen dezelfde mensen opnieuw langs om te horen of u uw mening ondertussen had herzien, wat echter niet het geval was. Boos verlieten zij uw huis. Na*

deze twee incidenten bracht u uw dochter onder bij uw moeder en liet u haar niet meer naar school gaan.

Op 12 november 2008 werd u door militairen in de apotheek gearresteerd terwijl u de tussenpersoon opwachtte die medicijnen voor de rebellen zou komen oppikken. U had uw vriendin, Z.(...) B.(...), die voor u werkte en met wie u ook een lesbische relatie had, naar huis gestuurd en wachtte zelf op de man die om 5u het pakketje medicijnen zou ophalen. Om half vier vielen vier militairen uw apotheek binnen, waarschijnlijk omdat uw vriendin u had verraden. De militairen eisten het pakketje geneesmiddelen op en namen u mee naar een onbekende ruimte. Daar werd u drie dagen lang vastgehouden en ondervraagd over de mensen die u hielp. Op het moment van uw arrestatie slaagde u erin de vrouwen op de markt op de hoogte te brengen van wat u overkwam en u vroeg hen uw man in te lichten. Via uw man vernam ook uw zus, die bij de politie werkte, wat er gebeurd was. Door haar toedoen en na betaling van losgeld kwam u na drie dagen vrij op voorwaarde dat u uw apotheek zou sluiten. Wat u ook deed.

In december 2008 bracht uw vriendin, Z.(...) B.(...), uw man op de hoogte van uw lesbische relaties. Uw man was boos en vertelde dit nieuws onmiddellijk aan uw broer, die in alle staten was. Na een ruzie met uw man besloot u het land te verlaten en pikte uw oudste dochter bij uw moeder op.

U verliet Tsjetsjenië uiteindelijk samen met uw oudste en jongste dochter op 15 december 2008. Vanuit Gudermes namen jullie de trein naar Moskou, vanwaar jullie via Brest met de trein naar Polen doorreisden.

U bereikte Polen op 18 december 2008 en vroeg er asiel aan.

Zonder de uitkomst van de asielprocedure af te wachten, reisde u begin februari 2009 samen met uw twee dochters naar België.

U kwam aan in België op 2 februari 2009 en verbleef er bij Tsjetsjenen, die u in België leerde kennen.

Pas op 19 maart 2009 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Na uw vertrek kwamen kadyrovtsy nog een paar keer langs bij uw man.

Uw man kwam uiteindelijk ook naar België samen met uw overige twee kinderen, meer bepaald op 25 juni 2009.

Op 22 oktober 2009 nam de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, een zogenoemde 26 quater, omdat niet België, maar wel Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw asielaanvraag.

U keerde echter niet terug naar Polen en vroeg op 17 december 2009 voor de tweede keer asiel aan in België."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

#### 1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster ALIYEVA Aminat luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw vertrek uit Tsjetsjenië driedig is.

Als hoofdreden gaf u uw lesbische relaties op. Hierdoor kreeg u problemen met uw man alsook met uw broer, die u omwille hiervan dreigde te vermoorden.

Daarnaast had u ook problemen met de militairen wegens uw hulp aan rebellen en wilde een kadyrovets uw oudste dochter huwen, wat u als problematisch beschouwde.

Wat uw lesbische relaties betreft, dient opgemerkt te worden dat uw problemen van lokale aard zijn en u geen grondige reden aanhaalde waarom u zich niet elders in Tsjetsjenië of de Russische Federatie kon vestigen.

*In tegenstelling tot wat u verklaarde (CGVS, p. 17), is homoseksualiteit in Tsjetsjenië immers niet bij wet verboden.*

*Sinds 1993 is homoseksualiteit namelijk uit de strafwet van de Russische Federatie geschrapt. Vrouwelijke homoseksualiteit of lesbianisme werd trouwens de facto nooit strafrechtelijk vervolgd. Bovendien gaf u zelf aan dat u zich elders in Rusland had kunnen vestigen, maar u daar niet aan gedacht had (CGVS, p. 20).*

*Daar komt nog bij dat met betrekking tot dit aspect van uw asielrelaas een belangrijke ongerijmdheid werd vastgesteld. Zo vertelde u dat uw man vernam over uw lesbische relaties omdat uw vriendin hem inlichtte nadat jullie ruzie hadden gemaakt.*

*Zelf zei u dat dit gebeurde in december 2008, waarna u ook ruzie kreeg met uw man en besloot uw land te verlaten (CGVS, p. 15 en 19).*

*Uw man daarentegen gaf aan dat uw vriendin hem hiervan inderdaad op de hoogte bracht na een ruzie, maar dat dit gebeurde in de zomer van 2008 (CGVS man, p. 13).*

*Deze ongerijmdheid tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.*

*Aangaande uw problemen met de militairen dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken.*

*Zo vertelde u dat u op 12 november 2008 door militairen gearresteerd werd omwille van uw hulp aan de rebellen.*

*Na grondige vergelijking van uw verklaringen en die van uw man werden met betrekking tot dit incident echter een aantal belangrijke ongerijmdheden vastgesteld, die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk onderuit halen.*

*Over uw arrestatie verklaarde u namelijk dat ze plaatsvond rond half vier in uw apotheek (CGVS, p. 12). U was alleen in de apotheek nadat u uw vriendin naar huis had gestuurd (CGVS, p. 12).*

*Uw man daarentegen gaf aan dat de arrestatie gebeurde bij jullie thuis, waar gemaskerde mannen in het bijzijn van jullie kinderen binnenvielen (CGVS man, p. 10). Eerder vertelde hij al dat de apotheek niet aan uw huis gelegen was, maar in de buurt van het Stedelijk Ziekenhuis nummer 2 (CGVS man, p. 9-10).*

*Terwijl uw man stelde dat gemaskerde mannen u meenamen (CGVS man, p. 10), verklaarde u dat de militairen die u arresteerden niet gemaskerd waren (CGVS, p. 13).*

*Verder vermeldde u dat uw man over uw arrestatie vernam omdat u erin geslaagd was de vrouwen op de markt te vragen uw man te verwittigen (CGVS, p. 12).*

*Uw man echter vertelde dat hij van uw kinderen vernam wat er gebeurd was, aangezien zij bij de arrestatie aanwezig zouden zijn geweest (CGVS man, p. 10).*

*Al deze ongerijmdheden brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig in het gedrang.*

*U kon de Belgische asielinstanties bovendien geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de problemen die u met de militairen verklaarde gekend te hebben.*

*Zo kon u het Commissariaat-generaal geen enkel document verschaffen waaruit blijkt dat u weldegelijk gearresteerd werd wegens hulp aan de rebellen. U kon evenmin enig tastbaar bewijs voorleggen met betrekking tot de dood van uw oom, die volgens uw verklaringen aan de basis van deze problemen lag (CGVS, p. 12).*

*Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.*

*Met betrekking tot uw problemen met de kadyrovtsy moet opgemerkt worden dat u er evenmin in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken.*

*Zo is het opmerkelijk dat noch u noch uw man de naam kende van de kadyrovets aan wie uw dochter uitgehuwelijkt zou worden (CGVS, p.20 – CGVS man, p. 11).*

*Daar komt nog bij dat na grondige analyse van uw verklaringen en die van uw man ook een belangrijke ongerijmdheid werd vastgesteld.*

*Zo verklaarde u dat de kadyrovtsy voor de eerste maal bij jullie langskwamen in maart 2008 (CGVS, p. 14).*

*Uw man daarentegen gaf aan dat ze pas in de zomer van 2008 bij jullie langskwamen (CGVS man, p.12). Verder kon uw man zich merkwaardig genoeg niet herinneren met hoeveel personen de kadyrovtsy waren toen ze naar jullie huis kwamen. Hij stelde nochtans dat hij hen bij één van hun drie bezoeken gezien had (CGVS man, p. 12).*

*Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.*

*Indien uw asielrelaas geloofwaardig zou zijn, quod non, blijkt overigens uit uw verklaringen dat u mogelijk op hulp had kunnen rekenen.*

*Zo vertelde u dat uw zus met de kadyrovtsy gepraat had en dat ze als gevolg daarvan uw dochter nog niet meegenomen hadden (CGVS, p. 22). Daarenboven verklaarde u dat de baas van de kadyrovtsy in kwestie van uw zus houdt (CGVS, p. 22), zodat zij mogelijk nog meer invloed zou kunnen uitoefenen.*

*Omwille van haar functie bij de politie was uw zus er bovendien in geslaagd om u na uw aanhouding vrij te krijgen (CGVS, p. 7 en 14).*

*Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw binnenlands Russisch paspoort en dat van uw dochter, de geboorteakte van uw andere dochter en uw huwelijksakte) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze voorgelegde documenten bevat immers informatie met betrekking tot uw eigen identiteit en die van uw gezin, die niet betwist worden, doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen.*

*Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet."*

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas van verzoeker ALVIYEV Nasrudi als volgt:

*" U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 12 november 1963 in het Kirgizische dorp Aral.*

*Op 24 juni 2002 huwde u officieel met Aminat OSMAYEVA (O.V. 6.405.965) in de Tsjetsjeense stad Gudermes.*

*U verklaarde naar België te zijn gekomen omwille van de problemen van uw echtgenote.*

*Zij kende enerzijds problemen wegens haar banden met de rebellen. Ze had een illegale apotheek en hielp de rebellen met medicijnen en uniformen. Ondanks het feit dat uw echtgenote in 2002 getuige was van de moord op haar oom, die omgebracht werd omwille van zijn steun aan de rebellen, bleef ze de rebellen helpen. Uiteindelijk werd ze op 12 november 2008 thuis door gemaskerde mannen gearresteerd. Drie dagen later kwam ze vrij, mede door haar zus die bij de politie werkte.*

*Daarnaast had uw vrouw problemen omwille van haar lesbische relaties.*

*Zelf vernam u hierover in de zomer van 2008. Uw vrouw had ruzie met haar toenmalige vriendin, die u uit wraak op de hoogte bracht. U confronteerde uw vrouw en lichtte ook haar broer in. Haar broer beloofde orde op zaken te stellen, wat inhield dat hij uw vrouw zou vermoorden.*

*Daarom ontvluchtte uw vrouw Tsjetsjenië.*

*Tot slot had uw vrouw ook problemen met kadyrovtsy die uw oudste dochter wilden uithuwelijken.*

*Zelf overwoog u met hun voorstel akkoord te gaan omdat de kadyrovtsy de macht hadden, maar uw vrouw weigerde resoluut.*

*Omwille van al deze problemen verliet uw vrouw Tsjetsjenië zonder uw medeweten samen met jullie oudste en jongste dochter.*

*Toen u uw schoonmoeder vroeg waar haar dochter naartoe was, vertelde ze u dat ze bij haar zus in Stavropol woonde. Pas toen u anderhalf jaar later uw schoonmoeder vertelde dat u bereid was uw vrouw te vergeven, vertelde ze u de waarheid.*

*Omdat de achtergebleven kinderen hun moeder erg misten, besloot u uw vrouw achterna te reizen.*

*U verliet Tsjetsjenië uiteindelijk op 13 juni 2010. Vanuit Gudermes reisde u met uw twee achtergebleven kinderen naar Brest (Belarus), dat u op 16 juni 2010 bereikte. Vanuit Brest namen jullie de auto naar Polen, waar jullie de volgende dag, op 17 juni 2010 aankwamen.*

*Jullie verlieten Polen op 22 juni 2010 met de auto en kwamen op 23 juni 2010 in België aan.*

*Op 29 juni 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten."*

*Verzoeker betwist deze beschrijving niet.*

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker ALVIYEV Nasrudi luidt als volgt:

*"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.*

*Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.*

*Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat alle problemen die u in uw land kende verbonden waren met de problemen van uw vrouw.*

*U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS, p. 9).*

*Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, Aminat OSMAYEVA (O.V. 6.405.965), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw vrouw, Aminat OSMAYEVA (O.V. 6.405.965), werd genomen, verwijs ik graag naar haar beslissing.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (Uw binnenlands Russisch paspoort alsook dat van uw dochter M.(...), de geboorteakte van uw zoon, de badge van uw werk en uw rijbewijs) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen.*

*Uw binnenlands paspoort alsook dat van uw dochter en de geboorteakte van uw zoon bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en die van uw gezin, die niet betwist worden, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Uw rijbewijs en de badge van uw werk hebben evenmin enige bewijskracht ten aanzien van de problemen die uw vrouw in Tsjetsjenië gekend zou hebben.*

*Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet."*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

1.3. De commissaris-generaal weigert aan verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 27 december 2010 een schending aan van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, gezien de commissaris-generaal, volgens hen ten onrechte geen geloof hecht aan de waarachtigheid van hun relaas en de door hem ingeroepen gebreken, volgens verzoekers onbestaande, dan wel uiterst miniem zijn of zich toch niet voordoen op het niveau van relevante bijzonderheden.

Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat de geloofwaardigheid van hun respectievelijk relaas ernstig ondermijnd is gezien zij geen enkel tastbaar bewijs konden voorleggen.

Vervolgens leggen verzoekers uit dat algemeen wordt aanvaard dat verklaringen op zich al een voldoende bewijs zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Zij laten gelden dat ze een plausibel asielrelaas hebben afgelegd en menen dat er geen reden is om aan hun verhaal te twijfelen, zelfs bij afwezigheid van materiële bewijsstukken van de concrete gebeurtenissen.

Verzoekers voeren verder aan dat de commissaris-generaal onterecht oordeelde dat ze geen internationale bescherming nodig hebben gezien ze op de hulp van de zus van verzoekster konden rekenen en deze laatste had kunnen verhinderen dat hun dochter niet werd meegenomen en zij trouwens ook had bemiddeld bij de vrijlating van verzoekster.

Verzoekster verklaart dat de hulp en invloed van haar zus evenwel beperkt was en dat het ook niet de baas van de Kadyrovtsy was die een oogje had op haar, maar wel haar overste bij de politie.

Zij voert aan dat haar zus derhalve geen echte invloed had of dat deze invloed toch niet van dien aard was dat zij geen problemen meer zouden kennen met de Kadyrovtsy en de militairen. De Kadyrovtsy hebben volgens verzoekers veel meer macht dan de lokale politie en de invloed van bedoelde zus reikt niet verder dan hetgeen zij tot nu toe heeft kunnen verwezenlijken.

Verzoekers besluiten dat het voor hen niet langer veilig was om in hun land van herkomst te blijven.

Wat betreft de motieven in de bestreden beslissing aangaande de lesbische relatie van verzoekster, stellen verzoekers dat niet ontkend kan worden dat homoseksualiteit in Tsjetsjenië nog steeds argwanend wordt bekeken. Verzoekster stelt dat haar homoseksuele relatie vooral problemen en ruzie meebracht met haar familie en met haar echtgenoot.

Verzoekers wijzen er op dat verzoeksters lesbische relatie, slechts één van de redenen van verzoekster was om een asielaanvraag in te dienen.

Aangevoerd wordt dat verzoeker verkeerdelijk stelde dat hij in de zomer, in plaats van de winter van 2008, op de hoogte kwam van de lesbische relatie van zijn vrouw, deze tegenstrijdigheid niet geplaast moet worden op het niveau van de relevante bijzonderheden, wel is het essentieel dat verzoeker op de hoogte werd gebracht van deze relatie en verzoekster juist omwille van de ruzie met haar man en familie, het land heeft verlaten.

Verzoekers besluiten dat verzoeksters relaas coherent is en er geen twijfel bestaat dat ze een helder asielrelaas hebben verteld waar geen echte hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

Dat de commissaris-generaal zich fixeert op vergissingen van verzoekers en geen of minstens onvoldoende rekening houdt met de overige elementen tijdens hun verhoor, maakt volgens verzoekers een schending uit van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de arrestatie van verzoekster, laten verzoekers gelden dat verzoeker daarbij zelf niet aanwezig was, noch hun kinderen en het verzoekster was die alleen in de apotheek doende was.

Verzoekers herhalen dat er geen reden is om te twijfelen aan het relaas van verzoekster die een plausibel relaas heeft verteld.

Verzoekers verklaren dat het feit dat ze niet op de hoogte zijn van de naam van de Kadyrovtsy aan wie hun dochter uitgehuwelijkt zou worden, helemaal niet verwonderlijk is en niets afdoet aan hun relaas van verzoekers en de redenen van hun asielrelaas. "Ongerijmheden" zijn volgens hen geen wezenlijke gebreken.

Verzoekers voeren ook nog de schending aan van het artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 aangezien de commissaris-generaal hen de subsidiaire bescherming niet toekent,

terwijl ze, naar ze stellen gevlucht zijn omwille van een reëel risico op ernstige schade en derhalve bescherming dienen te krijgen zoals voorzien in artikel 48/5 van de voormelde wet, gelet op de onmenselijke behandeling in hun land van herkomst.

Verzoekers leggen uit dat het doel van de status van de subsidiaire bescherming er in bestaat om personen te beschermen die in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade lopen, waartegen ze geen bescherming van het herkomstland kunnen of willen vragen.

Verzoekers menen dan ook dat de elementen die ze naar voor brachten, begrepen moeten worden in de zin van het artikel 48/4 van de voormelde wet en er duidelijk sprake is van een risico op onmenselijke behandeling in hoofde van verzoeker.

Verzoeker werd het slachtoffer van *“de militairen/Kadyrovtsy in Tsjetsjenië die ook volgens het administratief dossier van de verwerende partij, geen geweld schuwen bij het bestrijden van rebellen”*. Verzoekers zijn van oordeel dat het onmenselijk zou zijn om hen te laten terugkeren naar Tsjetsjenië waar ze immers geconfronteerd zullen worden met dezelfde problemen als voorheen en voegen er aan toe dat *“dit niet alleen een vrees is, maar een zekerheid”*.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoeker, ALIYEVA Nasrudin, zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoekster, ALIYEVA Aminat, zijn echtgenote, de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad volgt de stelling in het verzoekschrift dat het algemeen aanvaard is dat verklaringen van een asielzoeker op zich een voldoende bewijs zijn van de hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De motivering van de bestreden beslissing dient evenwel als een geheel te worden gelezen en het oordeel dient derhalve gestoeld te zijn op het geheel van motieven samen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het asielrelaas van verzoekster verklaringen bevat die naar het oordeel van de commissaris-generaal niet geloofwaardig zijn en waarin deze ook vaststelt dat verzoekers geen enkel tastbaar bewijs neerleggen aangaande het asielrelaas.

Verzoekers gaan er aan voorbij dat hun verklaringen zelf niet geloofwaardig worden geacht door de tegenstrijdigheden, vaagheden of hiaten die de commissaris-generaal heeft opgemerkt; het oordeel van de commissaris-generaal is dus niet louter en alleen gebaseerd op het feit dat er geen enkel bewijs is neergelegd, zoals ze voorhouden.

De Raad stelt vast dat verzoekster aangaande de problemen omtrent haar homoseksualiteit, zelf heeft aangegeven dat zij zich elders in Rusland had kunnen vestigen (zie verhoorverslag van 29 juni 2010, p. 20); in het verzoekschrift wordt trouwens zelf aangegeven dat voormeld probleem niet zozeer de houding van de maatschappij was, maar wel de aanhoudende ruzies van verzoekster met haar familie en echtgenoot.

De Raad deelt de mening van de commissaris-generaal waar hij stelt dat dit probleem van lokale aard was daar verzoekster zelf heeft verklaard dat ze zich elders in Rusland had kunnen vestigen, maar dat *“zij daar nog niet eerder aan gedacht had”*.

Inderdaad blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij in december 2008 op de hoogte was van de lesbische relatie van verzoekster, terwijl deze laatste zelf verklaarde dat dit feit plaatsvond in de zomer van 2008.

Dit verschil in datum, zomer of december 2008, is niet miniem gezien het problemen dat rees rond de lesbische relatie van verzoekster, rechtstreeks bijdroeg tot de haar vlucht uit haar land.

Deze vaststelling houdt inderdaad een aantasting in op de coherentie van het relaas.

De stelling in het verzoekschrift dat verzoekers een helder asielrelaas hebben verteld, zonder echte hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden, doet de waarheid geweld aan.

Waar het verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoekster aangehaalde problemen met de militairen, verwijst de Raad naar de bestreden beslissing waarin verschillende elementen zijn weergegeven op basis waarvan de verklaringen aangaande deze problemen, ongeloofwaardig werden bevonden.

Verzoekster verklaarde dat zij alleen was in de apotheek en het geen gemaskerde mannen waren die haar arresteerden, terwijl verzoeker verklaarde dat gemaskerde mannen in het bijzijn van de kinderen, binnenvielen.

Waar verzoekers deze tegenstrijdige verklaringen trachten te weerleggen door te wijzen op het feit dat verzoeker, noch de kinderen aanwezig waren tijdens de arrestatie van zijn echtgenote/hun moeder, wijst de Raad er op dat het louter herleiden van de tegenstrijdigheden tot één versie, het bestaan van de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. Bovendien stemt deze verklaring niet overeen met de eerdere verklaring van verzoeker dat zijn kinderen wel aanwezig waren bij de arrestatie van zijn echtgenote/hun moeder, gezien hij juist door hen op de hoogte was gesteld van de arrestatie. Ook dit keert zich tegen de ongeloofwaardigheden van het relaas.

Waar verzoekers aanvoeren dat het geen verwondering behoeft dat zij de naam niet kennen van de Kadyrovtsy man die met hun dochter wilde huwen, en die onwetendheid niets afdoet aan de waarachtigheid van hun relaas en dat trouwens de overige “ongerijmdheden” evenmin wezenlijke gebreken zijn, wijst de Raad erop dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht op een zorgvuldige en coherente manier weergeeft aan de overheden zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bewijzen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging.

Waar verzoekers aanvoeren dat in strijd met wat de commissaris-generaal voorhoudt, de hulp en invloed van de zus beperkt was, stelt de commissaris-generaal dat verzoekster verklaarde (zie verhoorverslag van 29 juni 2010, p. 22) dat door toedoen van haar zus kon verhinderd worden dat hun dochter werd meegenomen door de Kadyrovtsy en dat zij werd vrijkwam nadat zij was gearresteerd,. duidelijk blijkt dat zij op hulp kon rekenen van haar zus die werkzaam is bij de politie als ‘boekhoudster en kassierster’. De Raad deelt het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoekster mogelijks, gelet op de hulp die haar zus reeds in het verleden verleend had, verder op hulp van haar had kunnen rekenen. De poging van verzoekers om de invloed van de zus van verzoekster vooralsnog te minimaliseren overtuigt de Raad niet, gezien verzoekers immers niet betwisten dat hun zus hen tot twee maal toe heeft kunnen geholpen wat er toch op wijst dat haar zus invloed had bij de politie.

In acht genomen wat vooraf gaat, werd door de commissaris-generaal terecht besloten dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, wordt niet toegekend.

2.6. Een ongeloofwaardig relaas kan evenmin als basis dienen om aannemelijk te maken dat verzoekers in geval van een terugkeer naar het land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. en b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekers brengen buiten loze beweringen (*"Er is namelijk duidelijk sprake van een risico op onmenselijke behandeling in hoofde van verzoeker"*; *"Verzoeker werd immers slachtoffer van de militairen/Kadyrovtsy die geen geweld schuwen bij bestrijden van rebellen.."*; *"Voor verzoekers is zulks niet alleen een vrees, maar ook een zekerheid"*) geen andere elementen aan.

Wat de toepassing van artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet betreft, schaaft de Raad zich achter het besluit van de commissaris-generaal terzake; dit besluit is gegrond op informatie die zich in het administratief dossier bevindt en wordt niet tegengesproken.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980 wordt niet toegekend.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden opgeroepen voor verhoor, respectievelijk op 18 augustus 2010 en 29 juni 2010, dat ze tijdens hun verhoor de kans kregen om hun asielmotieven uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor telkens plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop ze steunen. Er is dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE